

<http://www.cgtcatalunya.cat/spip.php?article11703>

Entrevista a Jordi Vázquez, membre fundador de KurdisCat: "Al Kurdistan siria les assemblees populars en la societat"

Publication date: dimarts 26 de febrer de 2016

- Actualitat - Articles opinió -

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

"Una democràcia basada en l'ecologisme, la igualtat de gènere, una economia cooperativa no capitalista i la convivència en igualtat de condicions"

Nascut a Barcelona l'any 1971, és diplomad en Ciències Empresarials i claustral del BEI (Bloc d'Estudiants Independentistes) de la UAB entre 1990 i 1994. Editor del trimestral "Synergia-Bulletin about European Nations" (1997 i 2004) i de Help Catalonia (des de 2011). És autor dels llibres "El moviment nacional escocès" (1999), "Kurdistan, el poble del sol" (2015) i "La revolució ignorada" (aquest darrer, col·lectiu, 2015).

► **D'on et ve el coneixement sobre el Kurdistan?**

D'un interès general per les nacions sense estat i, en aquest camp, el Kurdistan és "la" nació sense estat, la més gran demogràficament del món. D'aquest interès va venir l'aproximació a una realitat oriental estimulant. Després, el coneixement d'una història que cap persona sensible pot veure sense emocionar-se. El següent pas fou, als anys noranta, el contacte amb aquella terra i les persones, el conèixer un poble tan amant de la pau i la dansa, d'una hospitalitat que anorrea i, al mateix temps, condemnat a lluitar sense descans i a morir pel sol fet d'existir.

► **Comenta'ns la complexitat de les diferents ètnies, religions i estats que conformen els territoris on viu el poble kurd**

Ètnicament els kurds són hegemònics al seu territori i només amb les polítiques d'arabització de l'Iraq i Síria sota els règims d'Hussein i els Àssad van passar a ser minoria al seu país. Amb tot, hi ha la minoria assíria, sobretot a l'Iraq i Síria, i una agressiva colonització àrab accentuada el darrer segle. La immensa majoria és musulmana sunnita. Amb tot, els assiris són majoritàriament cristians, dividits en diverses confessions i els kurds de l'Iran són més aviat xiïtes. Una branca del xiisme, l'alevisme, es practica al Kurdistan turc i té arrels xamàniques. La religió ancestral kurda, de culte al sol, la conserven grups minoritaris de kurds, els yezidis i els ahl-i-hakk.

► **D'on venen els odís tan ancestrals i visceral que han conformat la història tan desgraciada dels kurds?**

De l'imperialisme. No l'occidental, però en essència el mateix. Els perses són un poble germà del kurd però sempre els han utilitzat o bé els han exterminat. Quan els àrabs van arribar al Kurdistan feia 1.300 anys que els kurds hi eren, com a poc, i s'ho van apropiat i van imposar la seva religió. Els turcs van arribar 2.000 anys després que els kurds i han provat d'exterminar tot el seu rastre. El propi nom "kurd" ha estat prohibit per "turc de les muntanyes".

► **Quins són els principals elements de la revolució kurda de Síria?**

El confederalisme democràtic. És una ideologia nova, tan nova que la primera vegada que s'analitza a fons a nivell mundial és precisament al llibre "Kurdistan, el poble del sol" que m'acaba de publicar Tigre de Paper. És una ideologia inspirada en l'anarquista Murray Bookchin. L'estat queda superat, com efectivament ha passat a Síria. Les assemblees populars de base democràtica gestionen la societat. Ho fan en base a quatre grans criteris: l'ecologisme, la igualtat de gènere, una economia cooperativa no capitalista i la convivència en igualtat de condicions entre cada ètnia. Així, s'eliminen les grans imposicions que poden jerarquitzar una societat: de classe, de gènere o de nació. Per exemple, els càrrecs institucionals han de ser compartits per un home i una dona simultàniament.

► **Fins a quin punt consideres el model del Kurdistan siria com una experiència llibertària?**

Si parlem d'etiquetes, el pensament de Bookchin era el municipalisme llibertari. La seva visió ha impregnat tot l'entramat social i polític del Kurdistan de Síria (o Rojava). El moviment kurd l'ha adoptat com a eix creant cooperatives tèxtils o làctiques on la força de treball és la dona i no es cerca el benefici. Compartint: "Si només hi ha pa, tots en tindrem una part".

Com els Àssad van prohibir als kurds tenir cap dret ciutadà, es van autoorganitzar i, per això, ha estat més fàcil impulsar aquesta revolució, perquè no parlem d'una experiència llibertària només teòrica sinó que s'han superat experiències com les de Nestor Makhno o la guerra civil d'aquí. Com ha respost l'intel·lectual David Graeber a les crítiques dels teòrics: "No. Això és una revolució genuïna". En aquest sentit recomanaria les traduccions que ha fet la Cooperativa Integral Catalana de textos ideològics i de testimonis a Rojava. Genuïna, quan les Cases del Poble es reuneixen cada setmana per decidir com gestionar la comunitat; quan la policia repressiva del règim ha estat substituïda per les Asayish, una força de base on tots els agents segueixen cursos de deconstrucció de gènere; quan s'acullen totes les persones refugiades; quan a l'escola no es cerca la memorització sinó que s'impulsa la creativitat de l'alumnat; quan el governador d'un dels tres cantons és un àrab i les minories tenen reservada un 20% dels càrrecs electius i les dones un 40%. I tot plegat enmig d'un embargament salvatge de Turquia i, fins el 2014, del Kurdistan iraquí i al bell mig de la pitjor guerra del segle XXI.

► Com són les relacions entre el Kurdistan i Catalunya?

Menys de les que voldríem, més de les que hi havia. Per això, vam crear el Comitè Català de Solidaritat amb el Kurdistan, el KurdisCat, per difondre la realitat kurda en llengua catalana. Ens va sobtar la forta acollida des del Kurdistan. Els emociona que des de Catalunya hom es fixi en el Kurdistan. Estan acostumats a no ser escoltats. Un company kurd, en el primer acte que venia va començar a fer fotos emocionat. "Quan la meva mare les vegi a Turquia, plorarà. Veure això és per plorar", va dir. Omple molt, humanament, construir ponts amb el Kurdistan. No és només política, és una qüestió de persones.

Malauradament ens falta molt. Hem recollit 4.000Euros per reconstruir Kobanê, però tot han estat aportacions de persones individuals i cap d'una institució, excepte una entitat d'Argentona. Són moltes aportacions petites de moltes persones, de qui menys té; en canvi, no han aportat res els qui més tenen, les institucions. No s'entén que cap ajuntament català encara no s'hagi agermanat amb Kobanê. Cinc d'italians ho han fet. Demanem ajuda directa a l'ajuntament de Kobanê per part d'institucions. "Jo no vull ser un refugiat", diuen. Volem ajudar a refer les cinc escoles de Kobanê i aixecar un barri per les famílies de les persones que han mort lluitant i no tenen res. De moment ens trobem amb un mur de bones paraules. No pots dir que tens les portes obertes a refugiats de cara enfora i tancar les portes als qui es volen quedar allà. És força demagògic.

** Entrevista realitzada per Josep Estivill publicada al núm. 177 de la revista Catalunya.*